

MÉSZÁROS TAMÁS

SZABÓ KATALIN (1944-2017) HAGYATÉKA

Több mint fél évszázad igencsak hosszú idő. Ennyit töltött a mai Budapesti Corvinus Egyetemen és elődintézményeinél Szabó Katalin. Nem igazán volt kalandozó típus, hűséges maradt a Közgazdaságtudományi Karhoz. Ilyen hosszú idő alatt sokan bejárják az egyetem tanszékeit, a különböző vezetői funkciókat. Ő – egy rövid időszakon kívül, amikor az Elméleti Közgazdaságtan tanszék vezetője volt (1988-1992) – a karriert a tudományos teljesítményekhez kötődő egyetemi és akadémiai lépcsőfokokon való előmenetelben látta és találta meg. Egyikben a csúcsra jutott, hiszen 1988-ban egyetemi tanár, professzor lett. A másikban, vagyis az akadémiai előmenetelben is a csúcs közelébe ért; 1975-ben kapta meg a tudomány kandidátusa és 1988-ban a tudomány doktora fokozatot. Életpályáját, publikációs teljesítményét, valamint a tudományos utánpótlás nevelés, a tehetséggondozás terén elért eredményeit tekintve jogosan merülhet fel a kérdés: miért nem lett a Magyar Tudományos Akadémia tagja? Miért nem volt elég 1098 publikáció és 753 hivatkozás, valamint 5 évtizedes egyetemi oktatói tevékenység?

Szerencsére a közgazdász társadalom, a társadalomtudósok, a sokszáz reguláris és doktorandusz hallgató, a címtől és a rangtól függetlenül el tudtak jutni hozzá. Számukra Szabó Katalin tudósként, tanárként, pedagógusként, tisztelhető és szerethető emberként nyújtott élményt, tudást, tanulási és kutatási tanácsot, mutatott példát szerénységből és kutatói alázatból. (És ha már múlt időben is, de nyugodtan kijelenthetjük, hogy cím és rang nélkül is hagyott ránk olyan örökséget, amely tovább gondolásra készíteti a XXI. század emberét, különösen a „Z” generációt, segít eligazodni a hiperverseny és a digitalizáció vágatató fejlődése közepette.)

Ilyen volt. Szerény és csendes a többszáz publikáció és hivatkozás mellett is. Ilyen volt, miközben büszke lehetett családjára, sikeres gyermekeire – legyőzve a gyermekkori betegséget – és az egészen különleges kapcsolatra férjével, Hámori Balázssal, akivel a házastársi kötelékén túl tudományos munkássága is jelentősen összeforrt. Ez a kapcsolat bátorít arra, hogy itt és most Szabó Katalin professzort méltassam elismerve egyéni és férjével közös teljesítményeit.

A professzor asszony munkássága, bizonyos szempontból szerteágazónak tekinthető. Egyik oldalról az egyetemi tevékenység követelményt támasztott a tananyag írás, szerkesztés, a kutatómódszertan oktatás, a doktori iskolában való részvétel iránt. Életműve ugyanakkor sok kutatási eredményt tartalmaz kora nagy változásaihoz kötődően, szinte az új gazdasági mechanizmus bevezetésétől kezdődően a rendszerváltáson keresztül az EU csatlakozásig és tovább. Sok-sok születésnap „köszöntő”, könyvismertetés, tudományos ismeretterjesztő cikk (pl. az ÉS-ben, a Piac és Profitban) jelzi és jelenti ezt a műfaji és tartalmi sokszínűséget.

Jobban elmélyülve azonban a sok-sok publikáció témájában, meglehetősen világosan bontakoznak ki a kutatási egyéniségét és törekvéseit markánsan jellemző irányok, trendek. Az egyik, vitathatatlanul ilyen vonal a progresszió, az új, a modern keresése, kutatása, és az ezekkel összefonódó, a velük egylényegűvé váló innováció.

Az MTMT-ben megtalálható, utolsó közleményének címe is az innovációhoz kötődik, de vajon nem tekinthető-e a progressziót megtestesítő innovációknak már az első publikációk is, amelyekben az 1960-as évek végén a terv és piac kapcsolatát feszegeti [Szabó, 1969, 1970], valamint a vállalati struktúra új vonásait elemzi a „Szocialista Vállalat” kutatások során [Szabó, 1974]? Nem illethető-e merész progresszivitással a tervgazdaság éveiben a tőkés vállalati struktúra, a transznacionális vállalatok vizsgálatának középpontba állítása [Szabó, 1979] és a megírandó tananyagrészek megválasztásánál a piacok elméleti hátterének bogozgatása [Szabó, 1981]?

De ne ugorjuk át a 80-as évek második felének előremutató, a technológiai és piaci innovációt egyes tanulmányokban már közvetlenül is megjelenítő munkáit! Az Egyetemi Szemlében publikált „Kisvállalkozások és szocializmuskép” [Szabó, 1985] gyorsan reagál ezen vállalkozási formák terjedésére, új típusú megoldásainak tapasztalataira (gmk ; vgm k)¹.

Ugyanakkor ez az a periódus, amelyben a megjelenő tanulmányok már a további tudományos munkásság előhírnökeinek tekinthetők. A „Komputópia”, „Az információ hiánygazdasága” vagy a piaci innovációról szóló közleményeket, előadásokat tekintem jó példának erre [Szabó, 1986, 1987, 1989a]. Ne felejtjük el, még a nyolcvanas években vagyunk. A computer, az információ, a piac korántsem azok a széles körben elterjedt, a szocializmus keretei között kiforrott kategóriák. Ugyanakkor már az előbb felsorolt írásokban is, de még inkább más cikkekben, előadásokban a Szabó Katalintól megszokott egyidejűség betartásával, sőt azt megelőzve jelennek meg és hangzanak el a rendszerváltásra utaló, vagy annak bizonyos következményeit elemző, taglaló gondolatok, vélemények. Egy japán egyetemen már 1988-ban „The Chance for Market Economy in Hungary” [Szabó, 1988a] címmel tartott előadást. Ezek közé sorolandó „A lágyuló gazdaság” [Szabó, 1989], a „Milyen rendszert döntünk meg?” [Szabó, 1989] vagy Hovanyecz László Szabó Katalinnal és Gedeon Péterrel készített interjúja is a Társadalmi Szemlében, ami „Kapitalizmus-e még és már” címet kapta [Hovanyecz, 1990].

Nem melleleg itt illik megemlíteni, hogy Szabó Katalin 1988-ban a doktori fokozatot „A piac és az árutermészet radikális átalakulása – Figyelemre méltó fejlemények a fejlett tőkés piacgazdaságokban” c. disszertációja alapján nyerte el [Szabó, 1988b].

A gyors reagálás a rendszerváltásra mind az egyetemi tananyagok területén, mind egyes tanulmányokban megtörténik nála. 1992-ben megjelenik az „Összehasonlító közgazdaságtan” tankönyv [Gedeon – Szabó, 1992], majd 1996-ban a kötet új kiadása, amelynek professzor asszony által írt fejezetei tudományos hátterének, gondolkodási filozófiájának alapjait tükrözik [Szabó – Bara, 1996] Ezek között megtalálhatjuk ugyanis az új intézményi közgazdaságtanról szóló fejezetet [Szabó, 1996a]. Erről a „háttérről” olvashatjuk Hámori Balázssal közösen írt, jórészt a megelőző életmű összefoglalójá-

1 Gazdasági munkaközösség, vállalati gazdasági munkaközösség, mint kerületi típusok

nak tekinthető „Információgazdaság” c. könyv bevezetőjében a következő mondatot: „... az új intézményi közgazdaságtan felé tájékozódunk, annak terminológiáját, szemléletét alkalmazzuk.” [Szabó – Hámori, 2006: 24]. Ezt tekinthetjük azon második iránynak (alapnak), ami meghatározó jelentőségű az életmű szempontjából.

A tankönyv természetesen folyamatos átdolgozás után több kiadást is megélt, mint ahogy az intézményi közgazdaságtan is fontos tudományos alapot jelentett a továbbiakban is.

Visszatérve a 90-es évekhez, aligha nehéz felfedezni a harmadik „iránytűt”, a mikro-gazdaságra, a vállalatokon belüli folyamatokra való koncentrálást. Ez is megfogalmazódik a már idézet könyv előszavában [Szabó – Hámori, 2006]. Nem általában foglalkoznak azonban a folyamatokkal, hanem – összhangban az elsőként említett irányvonallal – a progressziót és az innovációt megtestesítő, olyan kulcsszavak mentén, mint az információ, tömegtermelés, digitalizáció, tanuló vállalat.

Mielőtt azonban az életmű ezen nagyobb szeletét felvillantánánk, tegyünk egy kitérőt, és említsük meg Szabó Katalin címekben megjelenő, zseniális metaforáit, újszerű kategóriáit. Már a „Komputópia, avagy a tudás tőkésítése”, „Az információ hiánygazdasága”, vagy „A lágyuló gazdaság” is ezek közé tartozik, de későbbiekben az információval, a technológiai fejlődéssel és a digitalizációval kapcsolatban is sok hasonló címmel találkozunk. Mindjárt a 90-es évek elején tart előadást a Budapesti Műszaki Egyetemen „Információs Bábel” címmel [Szabó, 1992a]. A Napi Gazdaságban publikálja a „Szilíciumvölgy vagy technológiai homoksivatag” c. cikkét [Szabó, 1992b]. Talán az egyik legsikeresebb megoldásként a „Digitális paradicsom vagy falanszter: a személyes tömegtermelés” cím értékelhető, amely Kocsis Évával írt könyvük, hasonlóan ötletes borítóján szerepel [Szabó – Kocsis, 2002]. Ezek közé sorolható a Brick and Click Economy átvétele [Szabó, 2002] vagy az „Információgazdaság” könyv fejezeteinek címei közül pl. „Digitális monopólium vagy »globális bazár«” [Szabó – Hámori, 2006: 10].

E rövid kitérő példák után – amelyek már önmagukban felvillantották a „harmadik iránytűhöz” kapcsolódó elemeket – kerüljünk egy kicsit közelebb ezen mikrogazdasági vállalatokon belüli folyamatokhoz. Ahogy az IT már a 80-a évektől kezdődően foglalkoztatja Szabó Katalint, alkalmazásának egyik, gazdasági-társadalmi vetületeiben egyaránt nagy horderejű következményével, a tömegtermeléssel, pontosabban a tömeges testreszabással már 1996-ban alaposan foglalkozik. Egy, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság számára készült tanulmányában – megint csak találó címmel bevezetve: „A tömegtermeléstől a »mérték utáni« termelésig – a modern technológia politika körvonalai” [Szabó, 1996] – már alaposan elemzi ezt a témát, amelynek különös vetületeit, mint pl. a modularitás kérdéseit, a testreszabott foglalkoztatást, a dinamikus árazást stb. a már említett könyvben találjuk meg [Szabó – Kocsis, 2002]. Az új vállalatfelfogással az információgazdaságban több tanulmánya, előadása is foglalkozik [Szabó, 2001a, 2001b]. Publikációi a témák gazdag tárházát mutatják; foglalkozik a posztmodern vállalat tanuló vállalat jellegével [Szabó, 1999a, 1999b, 2000], vagy olyan markánsan megjelenő megoldásaival, mint a stratégiai szövetségek létrehozása [Szabó, 1998], az outsourcing [Szabó, 1998], a hálózatosodás [Szabó, 1998]

A már többször citált összefoglaló mű, az „Információgazdaság. Digitális kapitalizmus vagy új gazdasági rendszer?” címmel az Akadémiai Kiadónál jelent meg 2006-ban. Minden bizonnyal Kati és Balázs egyik, ha nem egyetlen közös főművének tekinthető.

Ebben a gazdaság jelenkori állapotát „átmeneti gazdaságnak” tekintik, amely a kapitalizmus és az információgazdaság között „foglal helyett”.

A könyv előszavában a szerzők így nyilatkoznak: „E monográfia többlete az, hogy benne összefüggő rendszerként vesszük szemügyre az információgazdaságot... Monográfiánk tárgya az ipari kapitalizmusból az információgazdaság felé haladó gazdasági rendszer működése, intézményei, szabályozásai.” [Szabó – Hámori, 2006: 21]. A tizenhét fejezet, a glosszárrium, a név és tárgymutató együtt – a technológia fantasztikus gyorsaságú fejlődése ellenére is – alpműként javasolható a tudományos és gyakorlati szakma számára.

E könyv megjelenése óta elsősorban az innováció, annak magatartástudományi háttere [Hámori – Szabó, 2013a, 2013b], hazai és nemzetközi kapcsolata [Szabó, 2013] és fejlődési trendjei (pl. az innováció innovációja [Hámori – Szabó, 2015] foglalkoztatják Szabó Katalint és az „összeszokott szerzőpárt”. Közös szerkesztett és más szerzők mellett általuk is írt könyvük az „Innovációs verseny: Esélyek és korlátok” címet viseli [Hámori – Szabó, 2012], amelyben „Az innovációtól az innovációig” címen írt Szabó Katalin egy 25 oldalas tanulmányt [Szabó, 2012].

Érdekes módon, de minden bizonnyal nem véletlenül került ezen alapvető gondolatvilágba a tehetség kérdésköre. Véleménye szerint ugyanis a tehetséghiány az egyik alapvető korlátja az innovációnak [Szabó, 2012] és a tudásgazdaság kibontakozásának [Szabó, 2011].

Nemcsak ez a felismerés, hanem Szabó Katalin alapvető emberi tulajdonságai, tudósi elhivatottsága motiválta bekapcsolódását a PhD képzésbe. Budapesten, Debrecenben és Szegeden is fontosnak tartotta – szűkebb szakterületén túl – megtanítani a kutatópátlántákat a tudományelmélet rejtelmeire, a kutatásmódszertan fortélyaira [Szabó – Kiss, 2000], a megfelelő kommunikációra [Szabó, 2001c]. Ezen kurzusok tananyagai és órái sok fiatal sikeres doktori cselekményéhez járultak hozzá. Mindezekon kívül megemléltendő, hogy több éven keresztül is részt vett a végzős hallgatók értékelésének feldolgozásában.

Munkásságának említésekor nem maradhatnak ki azok az értékes tanulmányok sem, amelyeket egy-egy tudós kolléga születésnapjára, vagy egyéb alkalommal megszületett, tisztelgő kötetében publikált. Kornai János [Szabó, 2016] neve említhető példaként. Kornai János szinte minden könyvét ismertette. Megemlékezett a 25 éves Közgazdaságtudományi Intézetéről [Szabó, 2005].

Szabó Katalin nemzetközi szinten is elismert tudós volt. Publikációi elsősorban angol nyelven jelentek meg, de többet lefordítottak oroszra vagy lengyelre is. USA, Oroszország, Vietnám, Svájc, Ciprus és még ki tudja hány ország egyetemén tartott előadást, vett részt számtalan konferencián.

Életművének értékeléséből nem maradhat ki annak elismerése, hogy negyedszázadon keresztül főszerkesztője volt a Közgazdasági Szemlének.

Óriási érdemei voltak abban, hogy a Szemle a szakma legrangosabb tudományos folyóiratává vált. Ez is hozzátartozott egyéniségéhez. A tudományt nem csak művelte, de oktató munkájával együtt közkinccsé is tette.

Talán utolsó nagy egyetemi „megmozdulása” a TÁMOP-4.2.1 megjelölésű kutatás (amelynek teljes összege 2,5 milliárd forint volt) 4. sz. kiemelt projektjének a vezetése, amelynek címe: „A tudás alapú gazdaság Magyarországon, az innovációs személet erő-

sődésének és a K+F teljesítmények növelésének feltételei” volt. Az alprojekt keretösszege 212 millió forintot is meghaladta. A kutatás sikeresen lezárult 2012-ben.

Nem gondoltuk, hogy ennek a sikeres életpályának ilyen korán vége lesz. Csendes, nyugodt léptei, alakja nem lesz már része az egyetemi miliónek, ahogy több mint félévszázadon keresztül volt. Hagyatéka viszont bőséges mind tudományos eredményekben, mind emberi tartásban. Ha nekifogunk, hogy feldolgozzuk ezt a hatalmas életművet, akkor még hosszú-hosszú ideig köztünk lesz.

HIVATKOZÁSJEGYZÉK:

- Gedeon P. – Szabó K. (1992): *Összehasonlító közgazdaságtan*. Aula, Budapest
- Hámori B. – Szabó K. (2006): *Információgazdaság: Digitális kapitalizmus vagy új gazdasági rendszer?* Akadémiai Kiadó, Budapest
- Hámori B. – Szabó K. (2012a): „A szervezeti innovációk és magatartási háttérük” In: Hámori B. – Szabó K. (szerk.): *Innovációs verseny: Esélyek és korlátok*. Aula, Budapest. 349-366
- Hámori B. – Szabó K. (2012b): *Innovációs verseny: Esélyek és korlátok*. Aula, Budapest.
- Hámori B. – Szabó K. (2013): „Organizational Innovations and Their Behavioral Background” In: Farkas G. – Vajda B. (szerk.): *Scientific Management and Management Science Today*. SZTE GTK, Szeged. 193-204
- Hámori B. – Szabó K. (2015): „Az innováció innovációja: új innovációtípusok a globális gazdaságban” *Külgazdaság* 59(5-6): 100-130.
- Hámori B. – Szabó K. (2016): „Reinventing Innovation” In: Rosta M. – Hámori B. (szerk.): *Constraints and driving forces in economic systems: studies in honour of János Kornai*. Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne
- Hovanyecz L. (1990): „Kapitalizmus-e még és már? - Beszélgetés Gedeon Péterrel és Szabó Katalinnal” *Társadalmi Szemle* 45(10): 13-22.
- Szabó K. (1969): *A terv és a piaci kapcsolatok*. Egyetemi doktori értekezés
- Szabó K. (1970): *Terv vagy piac?* Kossuth Könyvkiadó, Budapest
- Szabó K. (1974): „A vállalati struktúra új vonásai” In: *Szocialista vállalatkutatás*, Budapest. 1-73
- Szabó K. (1979): „A tőkés társaságok tevékenységének diverzifikálása” *Közgazdasági Szemle* 26(6): 689-705.
- Szabó K. (1981): „A monopolár és az értéktörvény” In: Szamarasz O. (szerk.): *Politikai gazdaságtan II*. Tankönyvkiadó, Budapest. 105-123.
- Szabó K. (1985): „Kisvállalkozások és szocializmusképp” *Egyetemi Szemle* 7(3): 23-35.
- Szabó K. (1986): „Kifordítom, befordítom - mégis piac” *Közgazdasági Szemle* 33(11): 1289-1304.
- Szabó K. (1987): „Az információ hiánygazdasága. Világgazdasági felzárkózásunk egy jelentős korlátjáról” *Társadalomtudományi Közlemények* 17(4): 576-581
- Szabó K. (1988a): *The Chances for Market Economy in Hungary*. Conference Presentation, Hitocubashi University, Tokyo.
- Szabó K. (1988b): *A piac és az árutermészet radikális átalakulása - Figyelemre méltó fejlemények a fejlett tőkés piacgazdaságokban*. MTA doktori értekezés.

- Szabó K. (1989a): „Piaci innovációk és piacépítés a 80-as években Magyarországon” *Művelődési Minisztérium Tájékoztatója* 2(2): 137-138.
- Szabó K. (1989b): *A lágyuló gazdaság*. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest
- Szabó K. (1989c): *Milyen rendszert döntünk meg?* Kerekasztal a közgazdaságról, a tudományról és a politikáról. *Figyelő*, 5.o
- Szabó K. (1992a): *Információs Bábel - A kelet-európai átmenet információgazdasági nézőpontból*. Konferencia előadás, Budapesti Műszaki Egyetem
- Szabó K. (1992b): „Szilíciumvölgy vagy technológiai homoksvatag?” *Napi Gazdaság*, 4. o
- Szabó K. (1992c): „A tranzíció Közgazdasági problémái: „C” rész” In: Gedeon P. – Szabó K. (szerk.): *Összehasonlító közgazdaságtan*. Aula, Budapest. 207-260.
- Szabó K. (1996a): „Új intézményi közgazdaságtan” In: Szabó K. – Bara Z. (szerk.): *Összehasonlító gazdaságtan: Bevezetés a gazdasági rendszerek elméletébe*. Aula, Budapest. 112-163.
- Szabó K. (1996b): „A tömegtermeléstől a „mérték utáni” termelésig - a modern technológiapolitika körvonalai” In: *A műszaki fejlődés és a gazdaságpolitika korszerű kialakítása 18-9501 sz.OMFB-tanulmány*
- Szabó K. (1998a): „Stratégiai szövetség” *Élet és Tudomány* 53(15): 479
- Szabó K. (1998b): „Kihelyezési hullám: A piac térhódítása a vállalati hierarchiák rovására” *Közgazdasági Szemle* 45(2): 137-153.
- Szabó K. (1998c): *Between the Market and Hierarchies. Network Effects on the Institutional Settings of the Hungarian Business Sector*. Conference presentation, Washington.
- Szabó K. (1999a): „Portfólióélet a tanuló vállalatban” *Society and Economy In Central And Eastern Europe* 21(2): 102-125.
- Szabó K. (1999b): „The learning firm in a rapidly changing economy” *Society and Economy In Central And Eastern Europe* 21(4): 40-54.
- Szabó K. (2000): „Társaságok a „gyorsító sávban”: A „posztmodern” tanuló vállalat természetéről” *Vezetéstudomány* 31(2): 2-14.
- Szabó K. (2001a): *Vállalatok az új gazdaságban*. Konferencia előadás, Piac és Profit Konferencia Központ
- Szabó K. (2001b): „A manufaktúráktól a mentofaktúráig: A tömeges testreszabás közgazdasági nézőpontból” In: Glatz F. (szerk.): *Közgyűlési előadások, 2000. május: Millennium az Akadémián*. Magyar Tudományos Akadémia, Budapest. 1357-1377
- Szabó K. (2001c): *Kommunikáció felsőfokon*. Kossuth Könyvkiadó, Budapest.
- Szabó K. (2002): *The „Brick and Click Economy”. Blurring the borders between the IT-sector and the traditional manufacturing*. Conference presentation, Warsaw.
- Szabó K. (2005): „A Nádor utcától a Budaörsi útig: A fél évszázados Közgazdaságtudományi Intézet” *Közgazdasági Szemle* 52(1): 61-65.
- Szabó K. (2011): „Tehetség és kompetencia: A tudásgazdaság kibontakozásának egy alapvető korlátjáról” In: Kocziszky Gy – Bihari Á (szerk.): *Jubileumi tanulmánykötet Nagy Aladár professzor 70. születésnapjára*. Miskolci Egyetem GTK, Miskolc. 293-312.
- Szabó K. (2012a): „Az invenciótól az innovációig” In: Hámori B.– Szabó K. (szerk.): *Innovációs verseny: Esélyek és korlátok*. Aula, Budapest. 21-46.

- Szabó K. (2012b): „Tehetség és tehetségihiány: Az innováció egy alapvető korlátjáról.” In: Hámori B. – Szabó K. (szerk.): *Innovációs verseny: Esélyek és korlátok*. Aula, Budapest. 291-322.
- Szabó K. (2013): „Innováció Magyarországon nemzetközi prizmán keresztül” In: Budapesti Corvinus Egyetem Matematikai Közgazdaságtan és Gazdaságelemzés Tanszék mtsai (szerk.): *Matematikai közgazdaságtan: elmélet, modellezés, oktatás: Tanulmányok Zalai Ernőnek*. Műszaki Könyvkiadó, Budapest.
- Szabó K. – Bara Z. (1996, szerk): *Összehasonlító gazdaságtan: Bevezetés a gazdasági rendszerek elméletébe*. Aula, Budapest
- Szabó K. – Kiss O. (2000): *Tudományelmélet és kutatómódszertan*. Kézirat, BKÁE, Budapest. Szabó K. – Kocsis É. (2002): *Digitális paradicsom vagy falanszter: a személyes tömegtermelés*. Aula, Budapest

Jubiláns hallgatóinkat köszöntöttük

2017. szeptember 28-án, csütörtökön tartottuk meg éves Jubileumi Díszoklevél-átadó Ünnepségünket. Ez alkalomból köszöntöttük azokat a volt hallgatóinkat, HETVEN éven át kifejtett szakmai tevékenységük elismeréséül RUBINOKLEVELET, HATVANÖT éven át kifejtett szakmai tevékenységük elismeréséül VASOKLEVELET, HATVAN éven át kifejtett szakmai tevékenységük elismeréseképpen GYÉMÁNTOKLEVELET, illetve ÖTVEN éven át végzett szakmai tevékenységük elismeréseképpen ARANYOKLEVELET vehetnek át.

RUBINOKLEVELET adtunk azon volt hallgatónk részére, aki 70 éve végzett Egyetemünkön.

1. Dr. Száz Jánosné Koska Ida

VASOKLEVELET kaptak azon volt hallgatóink, akik 65 éve végeztek Egyetemünkön.

1. Dr. Bernát Tivadar
2. Dr. Bora Gyula
3. Dr. Dénes János
4. Dr. Kóródi József
5. Lóránt Miklós
6. Major Zoltán
7. Dr. Mandel Miklós,
8. Papp Lászlóné Nagy Magdolna
9. Dr. Pásztor György Sándor
10. Dr. Simai Mihály